

mene, at overfor saadanne Beslutninger er det gaadligt, da Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger, jo ikke nødvendiggjør Ministerens Approbation af lignende Beslutninger, at der deri findes en Bestemmelse, som indskrænker slige Beslutninger om extraordinære Bidrag til kun at gjælde for et Aar ad Gangen, saa at der derved gives Skatteyderne en Sikkerhed for, at de aarligt ville blive sigtede og paany overveiede, inden de gjentages. Tre Beslutningerne da gode, hensigtsmæssige og rigtige — nu velan, saa er det utvivlsomt, at de ogsaa ville blive vedtagne igjen, og maaffee ville de have Gavn af denne aarlige Revision, idet de maaffee endogsaa kunne faae en gavnlig Udvidelse. Men er det mindre vel overveiede Beslutninger eller saadanne, der ikke have sparet til det attraaede Formaal, saa kan det jo kun være i Alles Interesse, at slige Beslutninger ophæves og sættes ud af Kraft. Men selv bortseet herfra forekommer det mig som ligefrem nødvendigt, ja, som en Selvfølge, at intet Amsraad bør kunne have nogensomhelst Ret til med Hensyn til slige extraordinære Udgifter at paalægge et efterfølgende Amsraad nogensomhelst Forpligtelse eller, kort sagt, binde dets Disposition i den her omhandlede Retning. Da det under Nr. 49 stillede Forslag kun tilsigter at give saavel Skatteyderne som Amsraadene den fornødne Garanti, i saa Henseende imod mindre vel overveiede Beslutninger, og da jeg ikke indseer, at Amsraadets jevne Forretningsgang i det Hele i mindste Maade vil generes ved Vedtagelsen af denne Bestemmelse, saa haaber jeg, at Thinget vil stemme for dette Forslag.

Sonne: Uagtet det vel efter det forstaaede og gode Foredrag, som vi hørte af den ærede 2den Landstingsmand for 1ste Kreds (Krieger), turde ansees for overflødig at anføre Noget til Gunst for det Forslag, som er stillet af 10 Medlemmer som Underændringsforslag til Ministerens Forslag til § 49, kan jeg dog ikke Andet end gjøre Mit for at støtte det. Jeg troer, at dersom den Bestemmelse, som

foreslaaes at skulle udgaae af det af Indenrigsministeren til § 49 stillede Forslag, bliver staaende, vil det let berøre Forhold, der kunne være af langt større Betydning, end vi i dette Dødblik kunne oversee. Det kan, som det ærede Medlem, jeg nævnte før, berørte, gjælde Bygninger, der have en særdeles stor Værdi, og som ellers ikke vilde være blevne opførte, naar det ikke netop havde været begrundet paa et Fællesskab; men at dette Fællesskab saa ved en Resolution skulde kunne hæves imod den ene Parts Ønske, forekommer mig ikke at være rigtigt. Naar jeg betragter dette Forhold, kan jeg ikke Andet end komme til at tænke paa en anden Sag, som har været for her i Salen, og som ogsaa angik et Forhold, der berørte baade Kjøbstæderne og Landet, nemlig Veisagen. Der var det foreslaaet af den ærede Minister, at Indenrigsministeriet skulde, efterat Communalbestyrelsen var hørt, kunne tage en Bestemmelse om, hvilke Gader der skulde være mindre Landeveisgader. Dette Forslag blev udstemt i Folkethinget, og den eneste Grund, jeg har seet anført herfor, var, at det dog var urimeligt, at et Amsraad skulde kunne tvinges til mod sin Villie at tage Deel i Kjøbstadgaders Vedligeholdelse. Nu forekommer det mig, at det Samme maa kunne ansøres her til Fordeel for Kjøbstæderne, idet det dog virkelig er urimeligt, at en Kjøbstad, der er i Fællesskab med Landet og ønsker at vedligeholde dette Fællesskab, skulde være tvungen til at see dette Fællesskab hævet paa en Maade, som den ikke ønsker; det forekommer mig, at, saalænge ikke Parterne ved gjensidig Overenskomst kunne blive enige om Vilkaarene for at hæve Fællesskabet, er det ikke rigtigt at hæve det, og jeg maa derfor tillade mig paa det Bedste at anbefale Underændringsforslaget under Nr. 51. — Da jeg har Ordet, kan jeg heller ikke Andet end udtale en Anbefaling for det Forslag, der af 8 Medlemmer er stillet under Nr. 58, og som gaaer ud paa at gjenindsføre den Bestemmelse, som fandtes i Lovudkastet om, at der tilkommer Amsraadsmedlemmerne 48 f.